

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Златоград, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЗЛАТОГРАД в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Веселина Ив. Димчева

при участието на секретаря Роска С. Юрчиева
като разгледа докладваното от Веселина Ив. Димчева Административно наказателно дело № 20225420200066 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от Д. М. Д. с ЕГН *****, против Наказателно постановление № ***/25.10.2022 г., издадено от началник група в ОДМВР-С., РУ-З., с което на жалбоподателя на основание чл. 53 и по чл.175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП са наложени наказание "глоба" в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месец за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, като се сочи, че в случая не е налице елемент от състава на соченото административно нарушение – липсва вина. Излагат се съображения, че водачът, който е и собственик на процесния автомобил, не е бил уведомен за прекратяване на регистрацията му към датата на нарушението – 02.06.2022 г., а автомобилът е бил с поставени регистрационни табели. По тези причини жалбоподателят не е съзнавал общественоопасния характер на извършеното действие по управление на автомобила и съответно не е бил в състояние да предвиди или допусне настъпването на тези последици. В жалбата се сочи, че при липса на уведомяване по реда на чл. 18б, ал. 2 вр. ал. 1, т. 8 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., не може да се изисква от собственика на МПС да предвижда, че щом не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, обезателно регистрацията на автомобила му е прекратена служебно, а това обосновава и липса на субективния признак от състава на нарушението по чл. 140, ал. 1 ЗДвП. При тези съображения моли НП да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендира разноски за производството – адв. хонорар.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично и с процесуален представител, който поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения.

Въззиваемата страна редовно призована не изпраща представител.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Д. М. Д. е водач на моторни превозни средства от категории: „В“, „М“ и „АМ“, като притежава Свидетелство за управление на моторни превозни средства № ** и се води на отчет в ОД на МВР-С.

На 02.06.2022 г. свидетелите М. Й. У. – полицейски инспектор в РУ-3. и А. К. Б. – командир на отделение „Пътна полиция“ при РУ-3., изпълнявали служебните си задължения по контрол на пътното движение на територията на обслужвана от РУ-3. Около 13,15 часа, същите се намирали на ул. „Б.“ №**, в гр. Златоград, когато забелязали към тях да се движи лек автомобил марка „Ф.“, модел „П.“, с рег. №**. Полицейските служители спрели автомобила за проверка, в хода на която се установило, че водач е жалбоподателят Д. М. Д., който е и собственик на автомобила. След справка чрез работна станция за отдалечен достъп (РСОД), свидетелите установили, че за процесното МПС не е налице сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. При това положение, полицаите направили допълнителна справка в ОДЧ при РУ-3. от която установили, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация, поради постъпило уведомление от „Гаранционен фонд“ по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, считано от 29.04.2022 г. Във връзка с направените констатации, св. У. съставил АУАН серия *, № *** от 02.06.2022 г.

Във връзка с липсата на сключена задължителна застраховка „ГО“, било изготвено уведомление по чл. 574, ал. 10 КЗ, с № ***/24.04.2022 г., адресирано до собственика на процесния автомобил, за което се сочи да е изпратено на 29.04.2022 г., без данни за връчването му. След изтичането на срока по чл. 574, ал. 10 КЗ и на осн. ал. 11 от същата разпоредба, на 23.05.2022 г., ГФ е уведомил по електронен път сектор „ПП“ при ОДМВР-С. за прекратяване на регистрацията на лек автомобил марка „Ф.“, модел „П.“, с рег. № ***, което било извършено на 24.05.2022 г. От сектор „ПП“-С. е изпратено до РУ-3., уведомително писмо с рег. № 105800-6374 от 26.05.2022 г., което да бъде връчено на жалбоподателя Д. М. Д. с оглед уведомяването му за прекратяване на регистрацията на процесния автомобил към 24.05.2022 г., поради липса на сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“, за което няма данни да е връчено на жалбоподателя. Следователно собственикът на процесния автомобил Д. М. Д. не е уведомен за служебно прекратената регистрация.

С постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение от 20.07.2022 г., жалбоподателят Д. М. Д. е привлечен в качеството на обвиняем по БП № 98/2022 г. по описа на РУ-3.д за това, че на 02.06.2022 г., около 13,15 часа, по път отворен за обществено ползване, в гр. З., по ул. „Б.“, управлявал моторно превозно средство – лек автомобил „Ф.П.“, с рег. № ***, което не е регистрирано по надлежния ред (след

служебно прекратена регистрация на 24.05.2022 г. на основание чл. 143, ал. 10 ЗДвП) – престъпление по чл. 345, ал. 2, вр. ал. 1 НК.

Видно от протокол № 45/21.07.2022 г. по ч.н.д. № 39/2022 г. на РС-3., Д. М. Д. е разпитан по реда на чл. 222 НПК пред съдия, в качеството на обвиняемо по БП № 98/2022 г. по описа на РУ-3. Пред съда жалбоподателят е заявил, че на процесната дата 02.06.2022 г., му се наложило да отиде да си купи строителни материали, с личния си автомобил, за който знаел, че не е плащал застраховка „ГО“, но не знаел, че това води до дерегистрацията му, за което обстоятелство не е бил уведомен.

С постановление от 29.07.2022 г., прокурор при Районна прокуратура – С., е прекратил наказателното производство по БП № 98/2022 г. по описа на РУ-3. водено срещу жалбоподателя Д. М. Д. за престъпление по чл. 345, ал. 2, вр. ал. 1 НК. Видно от мотивите на цитираното постановление, в хода на разследването било установено, че процесният автомобил действително е бил управляван от посоченото лице - Д. М. Д., като МПС-то е със служебно прекратена регистрация, поради уведомление на ГФ за липса на сключена застраховка ГО, но не са налице данни водачът да е знаел за служебната дерегистрация на автомобила, поради което деянието не представлява престъпление по чл. 345, ал. 2, вр. ал. 1 НК, поради липса на субективна страна – умисъл, като на осн. чл. 243, ал. 3 НПК преписката е изпратена на началника на РУ-3. за произнасяне по компетентност.

На осн. чл. 36, ал. 2 ЗАНН е издадено атакуваното наказателно постановление № 20-0371-000205/25.10.2022г. с което на жалбоподателя на основание чл. 53 и по чл.175, ал. 3, предл. 1-во ЗДвП са наложени кумулативно наказание "глоба" в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Върху Наказателното постановление е отбелязано, че същото е връчено на жалбоподателя на 07.11.2022 г., лично срещу подпис.

Изложената фактическа обстановка не е спорна по делото, като същата се установява от събраните гласни доказателства посредством разпита на свидетелите М. Й. У. – полицейски инспектор в РУ-3. и А. К. Б. – командир на отделение „Пътна полиция“ при РУ-3., както и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: НП № ***/25.10.2022 г.; Заповед № ***/02.12.2021 г.; Постановление за прекратяване на НП с № ***/26.08.2022 г.; Материали по БП № ***/12.07.2022 г. и по-конкретно заверени копия на АУАН, серия *, с бл. № ***/02.06.2022 г., полица за сключена застраховка „ГО“ № ***/***/30.12.2021 г.; уведомление по чл. 574, ал. 10 КЗ, с № 011350/24.04.2022 г.; уведомително писмо с рег. № ***от 26.05.2022 г.; протокол № */21.07.2022 г. по ч.н.д. № */2022 г. на РС-3., справка за нарушител/водач.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН (НП е връчено на 07.11.2022 г., а жалбата е от 15.11.2022 г.), и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна, по следните съображенията:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от посочени от жалбоподателя основания.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че атакуваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, съобразно приложената по делото Заповед № ***/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, а именно началник група в ОДМВР-С., РУ-3. Лицата, заемащи посочената длъжност са надлежно оправомощени съгласно цитираната заповед да издават наказателни постановления на територията обслужвана от съответната ОДМВР. На следващо място, съдът констатира, че НП е в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, като същото е издадено при условията на чл. 36, ал. 2 ЗАНН – нормативно установено изключение при което административно-наказателната преписка се образува въз основа на постановлението на прокуратурата за прекратяване на наказателното производство.

НП е издадено при спазване на императивно установените реквизити, които задължително следва да съдържа, изчерпателно изброени в чл. 57 ЗАНН.

С оглед изложеното съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на санкционния акт.

По същество, преценката на административнонаказващия орган, че жалбоподателят е нарушил забраната на чл. 140, ал. 1 ЗДвП е неправилна по следните съображения:

Съдебната практика по приложението на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, в хипотезата на служебно deregистриран автомобил, поради липса на сключена задължителна застраховка „ГО“ е разединена и крайно противоречива, както между районните съдилища, така и между съответните им административни съдилища, осъществяващи касационен контрол (в това число и между съдебните състави в едни и същи съдилища). В тази връзка с разпореждане от 05.05.2022 г. на Председателите на ВКС и ВАС бе образувано тълкувателно дело № 3 от 2022 г. по описа на Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на ВКС и Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на ВАС за приемане на тълкувателно решение по въпроса „Наказва ли се с предвиденото в чл. 175, ал. 3 от Закона за движението по пътищата наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство?“. Към момента на произнасяне по настоящото производство, предстои обявяване на тълкувателното постановление по цитираното тълкувателно дело.

Настоящият съдебен състав споделя становището, застъпено в по-

новата практика на Административен съд – С., обективирана в Решение № 75 от 25.03.2022 г. на АдмС - С. по к. а. н. д. № 4/2022 г.; Решение № 310 от 1.12.2022 г. на АдмС - С. по к. а. н. д. № 112/2022 г.; Решение № 250 от 11.10.2022 г. на АдмС - С. по к. а. н. д. № 100/2022 г.; Решение № 59 от 7.03.2022 г. на АдмС - С. по к. а. н. д. № 169/2021 г., която съответства и на позицията в Становище с изх. № 636/06.07.2022 г. на Висшия адвокатски съвет, изразено във връзка със съвместно тълкувателно дело № 3/2022 г. на ОСНК на ВКС и ОС на I и II колегия на ВАС, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 КЗ или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Според настоящия съдебен състав, прекратяването на регистрацията на МПС става автоматично - по силата на закона при достигане на информация (уведомление) до компетентния орган, че задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не е сключена (или е била прекратена). В този смисъл, прекратяването на регистрацията на МПС не се предпоставя от узнаването от страна на собственика на превозното средство – такова условие законът не поставя. Уведомяването на собственика на МПС не е предвидено като условие и в относимия подзаконов нормативен акт - Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Наредбата). Това е така, тъй като в чл. 18б, ал. 2 от Наредбата е посочено единствено, че при прекратяване регистрацията по ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или 8 се уведомява собственикът на ПС, посочен в регистъра. Тоест вменено е задължение на администрацията да уведоми собственика за вече прекратената по служебен почин регистрация на ПС, което е станало *ex lege*, във основа на уведомлението изпратено от ГФ.

Независимо от горните съображения, при приложението чл. 175, ал. 3 ЗДвП, поведението на водач, който не е бил надлежно уведомен за настъпването на този юридически факт се явява несъставомерно по смисъла на чл. 14 ал. 2 вр. ал. 1 НК, вр. чл. 11 ЗАНН, доколкото незнанието на фактическите обстоятелства, които принадлежат към състава на престъплението/административното нарушение, изключва непредпазливостта като форма на вината, когато самото незнание на фактическите обстоятелства не се дължи на непредпазливост. Съгласно чл. 574, ал. 11 КЗ, компетентните органи предприемат мерки за спиране от движение на моторните превозни средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска

отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на моторното превозно средство. Срокът по ал. 10 на чл. 574 КЗ от друга страна е обвързан единствено от действията на служителя на ГФ и съответно момента на изпращане (не на получаване) на уведомлението до собственика на МПС. Следователно за последния е обективно невъзможно да формира представа за момента на служебно прекратена регистрация на собствения му автомобил, (респ. би могъл само да предполага), още повече и като се има предвид липсата на публичен регистър или база данни, в които да може да бъде извършена справка относно статута на МПС. По тези съображения, съдът достига до извод, че от субективна страна не е констатиран състав на нарушението по чл. 140, ал. 1 ЗДвП, което налага настоящият съдебен състав да изостави практиката си в обратния смисъл, възприета до момента.

В настоящия случай, жалбоподателят е сключил договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, за процесния автомобил, негова собственост, обективиран в застрахователна полица № **** от 30.12.2021 г., плащането на премията по която е разсрочено на четири вноски. От данните по делото се установява, че е заплатена единствено първата вноска – при сключването на договора. Втората вноска с падеж 30.03.2022 г. не е платена, което именно е причина за прекратяване действието на полицата – изрично отбелязано в приложената по делото справка от базата данни на Информационен център към Гаранционен фонд, на база подадени данни от застрахователните компании за застраховка „ГО“.

При това положение настоящият съдебен състав намира, че за жалбоподателя е било съвършено ясно, че към 02.06.2022 г. (датата на процесното нарушение), същият не е разполагал с валидна задължителна застраховка „ГО“, доколкото вноската по застрахователната премия, която не е платил е била с точно определен падеж – 30.03.2022 г. Следователно действията на жалбоподателя в качеството му на водач на МПС следва да бъдат квалифицирани като административно нарушение по чл. 638, ал. 1, т. 1 КЗ. Съгласно цитираната разпоредба, на физическо лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение и не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага глоба от 250 лв.

С тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г. по т. д. № 1/2020 г. ОСС от I и II колегия на ВАС бе прието, че в производството по реда на раздел пети, глава трета от ЗАНН районният съд има правомощия да преквалифицира описаното в НП изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението.

В настоящия случай, доколкото липсва съществено изменение на обстоятелствата, при което би било извършено нарушение по 638, ал. 1, т. 1 КЗ, настоящият съдебен състав намира, че са налице основанията за преквалификация на деянието в по-лекото нарушение по цитирания текст на КЗ и съответно на нарушителя да бъде наложено по-лекото наказание – глоба в размер на сумата от 250 лв.

По изложените съображения съдът приема, че от доказателствената

съвкупност може да бъде направен категоричен извод, че **от обективна страна:** на посочените дата и място, а именно: на 02.06.2022 г., около 13,15 часа на ул. „Б.“ № 42, в гр. Златоград, с посока на движение към гр. К. жалбоподателят Д. М. Д., управлявал лек автомобил марка „Ф.“, модел „П.“, с рег. № ***, негова собственост, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение и не е изпълнил задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите – нарушение по чл. 638, ал. 1, т. 1 КЗ.

От субективна страна, деянието е извършено виновно, при непредпазлива форма на вина. Жалбоподателят, в качеството си на собственик на процесното МПС е могъл (бил е в състояние да съобрази, че автомобилът няма активна застраховка ГО) и е бил длъжен (адресат на нормите регламентиращи управлението на МПС) да приведе поведението си в съответствие със законовите разпоредби, но не го е направил, поради небрежност.

В случая не са налице предпоставките за квалифицирането на нарушенията като "маловажен случай" по смисъла на 28 ЗАНН, доколкото същите разкриват типичната степен на обществена опасност на нарушенията от този вид. Неотносимо е обстоятелството за липса на вредни последици, доколкото нарушението е от категорията на формалните и за осъществяването му е достатъчно поставяне в опасност на охранените обществени отношения. Не се установяват и други обстоятелства, които да обусловят приложението на чл. 28 ЗАНН, като например предходната валидно сключена застраховка „ГО“ да е изтекла в кратък времеви интервал преди извършване на нарушението. Фактът, че жалбоподателят е сключил застраховката, непосредствено след извършване на нарушението (няколко часа по-късно) също не представлява такова обстоятелство.

Съобразявайки гореизложеното и доколкото по делото по безспорен начин се установи, че жалбоподателят е осъществил нарушение на разпоредбата на чл. 638, ал. 1, т. 1 КЗ, съдът приема, че жалбата се явява частично основателна, поради което и обжалваното НП следва да бъде изменено с преквалифициране на нарушението по посочения текст. Съгласно разпоредбата на чл. 638 ал. 1, т. 1 КЗ, размерът на санкцията за установеното нарушение е абсолютно определен на сумата от 250 лв., която именно следва да бъде наложена.

По разноските.

Жалбоподателят претендира и доказва разноски в размер на сумата от 800 лв. – адв. възнаграждение (съобразно ДПЗС от 15.11.2022 г. на л. 59 делото). Предвид изхода на делото – жалбата е частично основателна, в частта за наложеното наказание лишаване от правоуправление, поради което и на основание чл. 18, ал. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ред. ДВ бр. 88 в сила от 4.11.2022 г.), въззиваемият следва да бъде осъден да заплати възнаграждение в минимално предвидения размер от 500 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 ЗАНН, Районен съд-З.,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 20-0371-000205/25.10.2022 г., издадено от началник група в ОДМВР-С., РУ-З., с което на Д. М. Д. с ЕГН *****, на основание чл. 53 и по чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП са наложени наказание "глоба" в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месец за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, **като ПРЕКВАЛИФИЦИРА** нарушението по чл. 638, ал. 1, т. 1 КЗ и вместо наказание по чл. чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП, **НАЛАГА** на Д. М. Д. с ЕГН *****, на осн. чл. 638, ал. 1, т. 1 КЗ наказание "Глоба" в размер на сумата от **250 лева** (двеста и петдесет лева).

ОСЪЖДА ОД на МВР-С., с адрес: гр. С., бул. "Б." № * да заплати на Д. М. Д. с ЕГН *****, сумата от 500 лв. – разноски за производството - адв. хонорар.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд - С., в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Районен съд – Златоград: _____ В.Д. _____